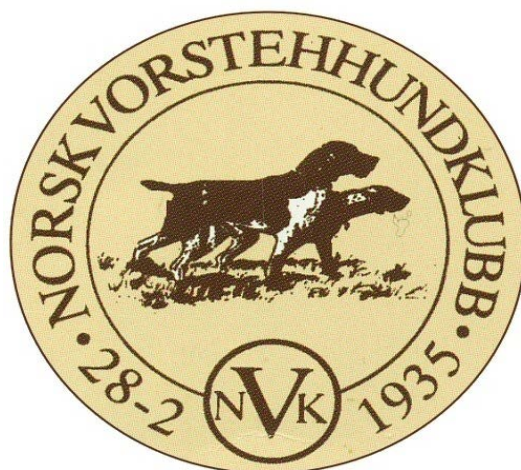

Rasebeskrivelse med kommentarer

VORSTEH – Korthår

NORSK VORSTEHHUNDKLUBB

EKSTERIØRDOMMERKONFERANSEN 2013

Korthåret Vorstehhund (Deutsch – Kurzhaar)

Så vidt vi vet, stammer de korthårete vorstehhundene fra Spania. Utover i middelalderen bredte de seg nordover til Vest- og Mellom-Europa hvor de ble bruket til net jakt og falkejakt.

Under netjakten var det nødvendig å ha en hund som var fast i stand. Standegenskapene til disse hundene ble bygget videre på da haglegeværet ble oppfunnet.

Opprinnelig må disse korthårete hundene ha vært meget uensartede i type og til dels i bygning da de ble avlet for sine bruksegenskaper.

Viktige egenskaper ved hundene var en fast stand, evne og vilje til å følge blodspor og apportere vilt til lands og til vanns.

Av bygning var de tunge, grovbygde og beveget seg helst i trav, men de kunne praktisk talt brukes til all slags jakt. Deres robusthet og styrke var viden kjent. Ofte var de ikke bare rovdyrskarpe, men også skarpe overfor mennesker.

Etter der fransk – tyske krig i 1870 – 71 som resulterte i at Tyskland ble samlet til ett rike, tok jaktentusiaster i Tyskland til med et planmessig arbeid for å få en egen nasjonal jakthund. Kanskje som motvekt til de engelske stående fuglehunder.

Mange yrkesjegere gikk målbevisst inn for oppgaven med å avle fram en homogen allsidig jakthund som selvfølgelig skulle ta stand, men hovedoppgaven begynte etter skuddet (Hunde nach dem Schuss).

Gjennom parring med pointere, avlet de inn enda bedre nese og en slankere kroppsbygning som resulterte i at hundene fikk større fart og videre utslag i terrenget.

Hele avlen ble nå lagt under kontroll og i 1891 ble Klub Kurzhaar stiftet. Siden da, med kun ett unntak i 1907, har ingen krysning med annen rase funnet sted. Tilfellet i 1907 gjaldt krysning med en svart pointer for å få inn mørkere øyne på den nye rasen.

I denne brytningstiden da mange nye raser ble dannet, fantes det flere markante oppdrettere og entusiaster som ønsket å forbedre kvaliteten på de eksisterende jakthundraser. I korthårens historie må den tyske oppdretter Julius Engler nevnes. Han stiftet i 1890 Bruntigerklubben som året etter ble omdøpt til Klub Kurzhaar.

J. Englers ”Lemgo hunder” tilførte den nyskapede rasen en mer tørr og edel type med kraftfull bygning og noen spesielt kraftfulle, men edle hoder.

Engler var langt forut for sin tid, men dette ville mange korthårfolk ikke innrømme. De ønsket en tynge og mer knoklete hund, og motsatte seg at ”Lemgo hundene” ble innført i tysk hundestambok. Men Engler fortsatte ufortrødent videre med sin avl. Like til sin død i 1914 holdt han fortsatt fast ved pinlig omhu en utvalgt moderstamme: Jusso von Lemgo, Erna 1, Erna 2, Erna 3 og Erna 4 von Lemgo. Disse tispene ga avkom med flott eksteriør og gode jaktegenskaper og ble dermed uvurderlig i avlen for andre oppdrettere.

J. Engler lyktes i å skape en stamme av korthårete vorstehhunder gjennom et planmessig avlsarbeid som igjen har gitt grunnlaget for den moderne korthårete vorstehhund.

Lettere type

Kraftig type

Korthåret vorstehhund:

FCIs rasenr. 119 av 25.10.2000, norsk oversettelse gjeldende fra 19.09.2001

Opprinnelsesland: Tyskland

Hjemland: Tyskland

Helhetsinntrykk: Edel og harmonisk, ved form og vesen uttrykker kraft, utholdenhet og hurtighet. Verdig holdning, rene linjer, tørt hode, velbåret hale, tilliggende glinsende hårlag og kraftfulle og jordvinnende bevegelser understreker edelhet.

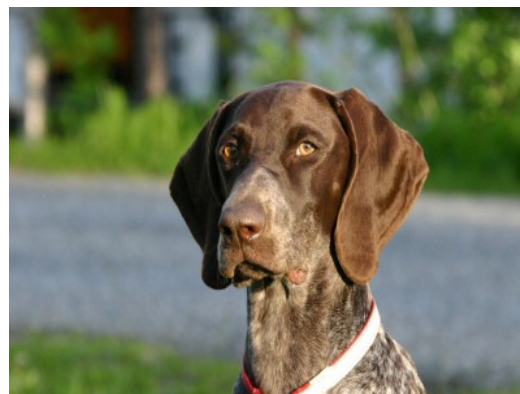
Viktige proporsjoner: Kroppslengde en aning lengre enn mankehøgde.
NVK-kommentar: Norske vorstehhunder skal arbeide under krevende fysiske forhold og vi er av den oppfatning at rektangulære hunder i forholdet 9/10 i høyde/lengde er mest ønskelig. Kroppsproporsjonene må ellers hverken være for tunge/brede og klumpete eller for finstilte og «myndepræget».

Adferd/temperament: Stø, avbalansert, verken sky, nervøs eller aggressiv.
NVK-kommentar: Det er et rasepreg at hundene er stabile og åpne i gemytt. Vi er derfor opptatt av at dommere markerer godt hunder som trekker seg eller på andre måter viser avvikende gemytt. Disse kan altså ikke få mer enn høyst sufficient (godtagbar) eller normalt 0 premie.

Hode: Tørt, velskåret, verken for lite eller for stort i forhold til kroppen og kjønnnet.

Skalle: Tilstrekkelig bredde, svakt hvelvet, svakt markert nakkeknøl og ikke for dyp midtfure, moderat utviklete øyebrynsbuer.

Stopp: Moderat

Nesebrusk: Noe fremskytende. Bred med åpne og bevegelige nesebor. Hovedsakelig brun, sort hos sorte eller sortskimlete. Kjøttfarget

eller flekkete bare tillatt på hunder med hvit grunnfarge.

<u>Snuteparti:</u>	Langt, bredt, kraftig og dypt, slik at hunden lett kan bære viltet. I profil skal neseryggen ha en lett bue i alle overganger fra en edelt formet romernese til en svak bue over den rette linjen, mer utpreget hos hannhunder. En rett neserygg kan aksepteres, en konkav neserygg er en alvorlig feil.
<u>Lepper:</u>	Tettliggende, ikke for overhengende, godt pigmenterte. Fra neseryggen fallende nesten rett ned for å gå over i en flat bue mot lett markerte munnviker.
<u>Kjever/tenner:</u>	Sterke kjever med et perfekt og regelmessig saksebitt. Komplet tannsett.
<u>Kinn:</u>	Kraftige, muskuløse
<u>Øyne:</u>	Middels store, verken fremstående eller dyptliggende. Øyelokkene vel tilsluttende. Mørk farge ønskelig.
<u>Ører:</u>	Middels store, høgt og bredt ansatte, flate og tett hengende inntil hodet uten vridning, avrundete spisser. Verken for kjøttfulle eller for tynne. Lagt fremover skal de rekke omtrent til munnvikene.
Hals:	Lengden i forhold til kroppsformen, gradvis bredere mot skuldrene. Meget muskuløs og med lett nakkebue. Stramt tilliggende halshud.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett forfra, rette og parallelle, sett fra siden plassert godt under kroppen.
<u>Skulder:</u>	Godt tilbakelagt og skråstilt skulderblad, kraftig og tørr muskulatur. Velvinklet mellom skulderblad og overarm.
<u>Overarm:</u>	Lengst mulig, muskuløs og tørr.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende, verken inn eller utoverdreid. Godt tilbakelagt. Velvinklet mellom over- og underarm.
<u>Underarm:</u>	Rett, tilstrekkelig muskuløs, kraftig, men ikke grov beinstamme.
<u>Håndrot:</u>	Sterk
<u>Mellomhånd:</u>	Svakt vinklet, aldri loddrett mot bakken.
<u>Poter:</u>	Runde til ovale med godt sluttede og tilstrekkelig buete tær. Kraftige klør. Sterke og harde tredeputer. Parallelle, ikke inn eller utoverdreide verken stående eller bevegelse.

Kropp:

- Overlinje: Rett og lett fallende.
- Manke: Markert
- Rygg: Sterk og muskuløs. Rygglinjen godt muskelsatt.

- Lend: Kort, bred, muskuløs, rett eller svakt buet. Overgangen fra ryggen til lenden stram og sluttet.
- Kryss: Bredt, muskuløst og tilstrekkelig langt, ikke kort avfallende, men svakt fallende mot halen.
- Bryst: Noe dypere enn bredt med velutviklet forbryst, brystbenet skal være så langt som mulig. Brystkassen skal nå til albueleddet. Ribbena godt buet, verken flate eller tønneformete. Lange bakre ribben.
- Underlinje/buk: Elegant, tørr bue, lett opptrukket.

Hale: Høyt ansatt, kraftig ved roten og avsmalende, av middels lengde. I ro hengende, under bevegelse vannrett og ikke for høyt over rygglinjens forlengelse, eller sterkt krummet. Kupert til det halve av opprinnelig lengde *. (I land hvor halekupering er forbudt, skal halen være naturlig lang. Den skal nå til hasen og være rett, hhv. bæres lett sabelformet.)

Baklemmer:

- Helhetsinntrykk: Sett bakfra rette og parallelle. Godt vinklet. Kraftige bein.
- Lår: Lange, brede og muskuløse. Velvinklet mellom bekken og lår.
- Kne: Kraftige med god vinkel mellom over- og underlår.

Underlår: Lange, muskuløse og senete. God vinkel mellom underlår og mellomfot.

Haser: Sterke

Mellomfot: Sterke, står loddrett mot bakken.

Poter: Runde til ovale med godt sluttede og tilstrekkelig buete tær. Kraftige klør. Sterke og harde tredeputer. Parallelle, ikke inn eller utoverdreide verken stående eller bevegelse.

Bevegelser: Rette og parallelle. Meget jordvinnende, med godt fraspark og tilsvarende forbeinsaksjon. God reisning. Passgang uønsket.

NVK-kommentarer: Lemmer og bevegelser: Det skal og må legges stor vekt på lemmevinkler og bevegelser hos hundene. Effektive bevegelser med korrekt vinklede lemmer er en forutsetning for at hundene skal kunne arbeide utholdende i krevende oppgaver og ha et langt og skadefritt liv.

Hud: Stram, uten rynker.

Pels:

Hårlag: Kort og tett, skal føles grovt og hardt å ta på. På hodet og ørene kortere og tynnere, ikke merkbart lenger på undersiden av halen. **Skal dekke hele kroppen.**

Farge:

- * **Brun** uten tegninger
- * **Brun med noen hvite eller spettete tegninger på bryst og bein.**
- * **Mørk brunskimmel med brunt hode, brune flekker eller spetter.** Grunnfargen er ikke brun med hvitt eller hvitt med brunt, men hårene er en tett blanding av brun og hvitt slik at det overveiende synsinntrykk er en praktisk kamuflasjefarge. På innsiden av bakbeina og på halespissen er fargen ofte lysere.
- * **Lys brunskimmel med brunt hode, brune flekker, spetter eller uten flekker.** Hos denne fargevarianten er de brune hårene færre og de hvite dominerende.
- * **Hvit med brune hodetegninger, brune flekker eller spetter.**
- * **Sort i samme utstrekning som brunt og skimmel.**
- * Gule tan tegninger er tillatt.
- * **Bliss, snutespiss og flekkete lepper er tillatt.**

Viktig: Når det gjelder gule tan-tegninger har Avlsrådet og Styret i NVK sagt at dette skal forstås som at ”små og ubetydelige gule tan-tegninger er tillatt”. Større felter/områder som gir hunden et raseutypisk utseende er ikke tillatt.

Så store gulaktige tegninger som på denne hunden gir et meget raseutypisk preg, hunder med slike tegninger skal ha 0 pr.

Størrelse og vekt:

<u>Mankehøgde:</u>	Hannhunder:	62 – 66 cm
	Tisper :	58 – 63 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Feil:

- Temperamentsfeil
- For kort snute
- For mye eller for lite lepper
- Ørene for lange, for korte, for tunge, vridde, for tett ansatt
- For lyse øyne. Lysegule rovfugløyne
- Mangel av to tenner av totalt 4 P1 og 2 M3
- Løs halshud
- Lett karpelend
- For kort lend
- Steile bakbein
- For dypt bryst
- Ut- eller innoverdreide albuer. Ut- eller innoverdreide poter.
- For bred eller for trang forbeinsstilling
- Lett hjulbeint, kuhaset eller hasetrang
- Halen båret for høyt over rygglinjens forlengelse, sterkt krummet

Grove feil:

- Klumpet, tung grovknoklet kroppsbygning
- Spiss snute. Konkav neserygg
- Utpreget stopp

- Kjøttfarget eller flekkete snute (bortsett fra hvit grunnfarge)
- Tangbitt eller delvis tangbitt
- Tydelig karpelend. Svak overlinje
- Manglende brystdybde. Forlite forbryst
- For flat eller tønneformet brystkasse
- Sterkt ut- eller innoverdreide albuer
- Svak mellomhånd
- Rett mellomhånd. Flate poter, sprikende tær
- Tunge bevegelser
- Meget kuhaset eller hjulbeint i stående eller i bevegelse
- Overbygget
- Mer enn 2 cm avvik fra øvre eller nedre mankehøyden angitt under størrelse og vekt.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Meget dårlig kjønnspreg
- Alle mentalitetsfeil
- Mangel av mer enn 2 av de 4 P1 og 2 M3
- Mangel av mer enn en tann (foruten P1 og M3). Ikke synbare tenner gjelder som manglende tenner.
- Over- eller underbitt, skjevt bitt eller alle overgangsformer
- Innrullede eller løse og hengende nedre øyelokk
- Meget svak overlinje. Krumming av virvelsøylen
- Deformert brystkasse
- Sporer på for- og bakbein
- Åpen gane og leppespalte
- Overtallige tenner utenom normalt tannsett.

OBS!

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er halekupering forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard

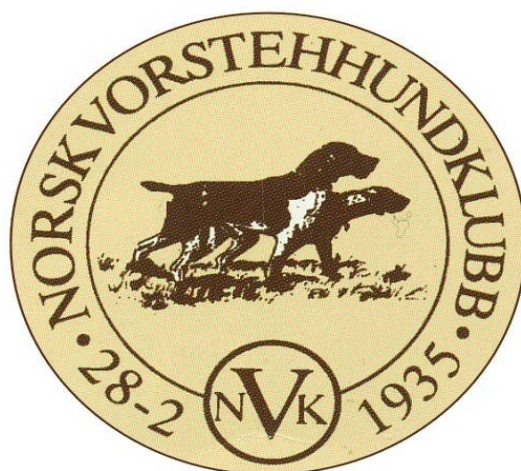
NKK 2001

Rasebeskrivelse med kommentarer

VORSTEHUND – Langhår

NORSK VORSTEHUNDKLUBB

EKSTERIØRDOMMERKONFERANSEN 2013

Eksteriørbedømmelse av langhåret vorstehhund

NVK's kommentarer til standarden og bedømmelsen

Rasebakgrunn

Den langhårete vorstehhund er som de andre kontinentale fuglehundrasene en allsidig jakthund, med evner og eksteriør velegnet for å tåle mange forskjellige oppgaver og varierende jaktforhold. Som rase er den utvilsomt den eldste og mest reinavla av de tyske stående rasene. Den første rasebeskrivelsen ble laget i 1879, mens den første komplette standarden ble framlagt i 1897 av Baron von Schorlemer.

Rasens opprinnelse går langt tilbake og involverer bl.a Wachtelhunden, men det finnes også innflytelse fra engelske raser, bl.a Gordonsetter. For øvrig har rasen mange felles aner og fellestrekk med Grosse Munsterlander og det har i mange tilfeller vært godkjente kryssparringer mellom de to rasene. I Skandinavia er rasen relativt ung. De første eksemplarene kom til Sverige i midten av 1970-åra og derfra kom de første til Norge i slutten av 1970-åra. Det tok tid før det ble satt i gang noe avl på rasen i Norge, men de senere 10-15 åra har vi hatt i gjennomsnitt 3-4 kull/år – maks 6 kull i de ”beste” åra.

Eksteriøre hovedtrekk

I prinsippet er rasens kroppslige oppbygging identisk med dens strihåra og korthåra ”fettere”. Det vil si at kroppens proporsjoner, størrelse og helhetsinntrykk er helt sammenlignbart med disse, men det finnes likevel en del særtrekk og spesielle momenter som man bør merke seg ved bedømmelsen av rasen.

Helhetsinntrykk

Kraftig, men edel og spenstig. Tørre konturer, kjønnspreg.

Hode

Kraftig, med tilstrekkelig bredde, myke linjer, med stopp.

Øyne

Godt sluttede øyelokk, uten tendenser til entropion eller ektropion. Ønskelig farge er mørk brun, men vi ser i dag mange langhårete vorstehunder med ganske lyse øyne. Avlsrådet legger ikke stor vekt på dette.

Ører

Behåringen på ørene skal være rett eller lett bølgete og på voksne hunder så langt at det skjuler ørets nedre kant. På unghunder vil håret ikke rekke nedenfor ørets nedre kant.

Bitt

Kraftig saksebitt uten luker og feil

Hals

Kraftig, men edel – ikke for kort

Forpart

Skulder godt festet til kroppen, godt vinklet.

Dypt bryst, noe opptrukket buklinje uten å være oppknepen.

Rett rygg, kan ha en svak markering av nyrepartiet.

Svakt fallende kryss.

På helt kvadratiske hunder må man være særlig kritisk til lemmevinkler og kryssvinkel. Svakt rektangulære hunder foretrekkes.

Bakpart

Mellomfot og haseledd godt vinklet, god lårbredde. Vær spesielt oppmerksom på hunder som er dårlig vinklet bak. Utviklingen for rasen går i rett retning, men frem til i dag har spesielt noen hannhunder vært for steile bak.

Poter

Godt sluttede, med solide, elastiske tredeputer uten sprekkdannelser av betydning.

Hale

Ansatt i ryggens forlengelse eller litt lavere. Bæres ikke buet over ryggen. Halen skal ha fane, som skal være lengst midt på halen.

Hårlag

Standarden legger stor vekt på hårlaget som skal være tett, med underull og danne faner på benas bakside og på halen. Hårlaget skal følge kroppens konturer, ikke kruse eller krølle. Dekkhårene på kroppen bør ikke være tynne og silkeaktige, men heller litt grove og samtidig elastiske. Det lyse håret vil ofte være en del lenger enn det brune.

Farger

Alle fargekombinasjoner som er godkjente på de andre vorsteh-rasene, med unntak av svart i alle kombinasjoner.

Vær oppmerksom på hunder som nesten er helt hvite. I Danmark er det gitt CK til hunder som i tillegg til hvit kropp har nesten helt hvitt hode. Avlsrådet mener at det i følge standard ikke skal gis topp premie. Vi diskuterer også om det **skal** gis premie til LV som er nesten 100 % hvit og viser til den engelske versjonen av standard der det står følgende om diskvalifiserende feil: ”Head: Dogs with heads diverging from breed type”. Hunder med helt eller nesten helt hvitt hode i tillegg til nesten helt hvit kropp er ikke rasetypiske.

Vi mener hunden skal ha brunt hode og kan ha hvite tegninger som stjerne eller bliss.

I den engelske versjon av FCI-standardene står det til slutt nevnt følgende:

”Occasionally fawn markings may occur as a very old throw-back to the Hounds” – dette er i den norske utgave oversatt med “gulbrun farge kan forekomme i sjeldne tilfeller”. Dette mener avlsrådet er feil oversetting av orda fawn markings som bør oversettes med **lysebrune** tegninger. Det er referert til Hounds som er hundene som blir brukt på revejakt og disse har gulbrune farger.

Størrelse

Hanner: 60 – 70 cm, idealstørrelse: 63-66 cm

Tisper: 58 – 66, idealstørrelse 60 – 63 cm

Sluttkommentar

Rasen er relativt fåtallig og selv om man forsøker å holde en norsk/nordisk retning på den avl som foregår her i landet er andelen importerte hunder og avkom etter importerte hunder så vidt stor at dette selvsagt setter sitt preg på rasen, som kan framstå som mindre homogen enn ønskelig.

Obs! Vinkler; noen hunder har bratte og korte kryss, ofte kombinert med dårlig knevinkel. Det er langt mellom de virkelig gode, så det må ikke tas for hardt i på dette punktet, men det

er viktig å fremheve de hundene som har gode vinkler og gode bevegelser. Noen hunder, særlig hannhunder kan bli for tunge i bein- og kroppsbygning. Dette kombineres ofte med tunge og klumpete hoder. Dette bør anmerkes og få konsekvenser for premiegraden, avhengig av hvor utpreget det er.

Grov, tung hannhund. Denne er 70 cm + og veier 40 kg +, i tillegg er den på grensen til å være overbygget.

Obs! Hannhunder som har rikelig hårlag kan virke kraftigere enn de egentlig er. Hunder som går utenfor de angitte yttergrensene for størrelse, særlig de øvre grensene, skal gis 0 pr. eller høyst 3. premie avhengig av hvor mye de overskrider. Hunder i nedre grense som ellers beholder rasepreget og ikke blir spede, kan gis høyeste premiegrad.

En typisk unghund med alt for lite kroppsmasse og brystdybde og den savner forbryst. Ellers relativt bra vinklet.

Langhåret vorstehhund:

FCIs rasenr. 117 av 25.10.2000, norsk oversettelse gjeldende fra 20.11.2001

<u>Opprinnelsesland:</u>	Tyskland
<u>Hjemland:</u>	Tyskland
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Kraftig, muskuløs, dypstilt med harmoniske linjer. Mindre hunder må ha mye kroppsmasse. For kraftige og tungbyggete hunder uønsket.
<u>Adferd/temperament:</u>	Stabil, rolig, behersket. Vennlig og lettført.
<u>Hode:</u>	Snuteparti og skalle like lange. Det må legges særlig vekt på et langstrakt og edelt hode.
<u>Skalle:</u>	Svakt hvelvet
<u>Stopp:</u>	Svakt markert
<u>Nesebrusk:</u>	Brun, små skimmeltegn tillatt
<u>Snuteparti:</u>	Svakt buet neserygg, ikke for smal

<u>Lepper:</u>	Ikke for store og hengende
<u>Kjever/tenner:</u>	Ikke for spede kjever. Kraftige tenner, komplett tannsett. Saksebitt.
<u>Kinn:</u>	Ikke for utpreget
<u>Øyne:</u>	Brune, så mørke som mulig. Godt sluttede øyelokksrender uten synlig rød blinkhinne. Verken for dyptliggende eller utstående
<u>Ører:</u>	Ikke for lavt ansatt. Svakt foroverdreid
Hals:	Kraftig og edel, uten løs halshud. Ikke for kort. Går harmonisk over i brystet
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett forfra, skal overarm, underarm og håndledd danne en tilnærmet loddrett linje.
<u>Skulder:</u>	Godt tilliggende. Meget god vinkel mellom skulderblad og overarm.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende
<u>Mellomhånd:</u>	Lett skråstilt
<u>Poter:</u>	Harde, kraftige tredeputer
<u>Kropp:</u>	
<u>Overlinje:</u>	Manken noe høyere enn krysset. Rett, stram, ikke for lang
<u>Lend:</u>	Meget muskuløs
<u>Kryss:</u>	Langt, moderat fallende
<u>Bryst:</u>	Markert forbryst, bred og dyp brystkasse. Rekker minst til albuene
<u>Hale:</u>	Bæres ikke for høyt. Bør bæres horisontalt, siste tredjedel lett oppoverbøyet.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett bakfra danner hoftebena, over- og underlåret og mellomfoten en loddrett linje
<u>Haser:</u>	Meget godt vinklet

<u>Poter:</u>	som forpotene
<u>Bevegelser:</u>	Jordvinnende, godt fraspark
<u>Hud:</u>	Stram, uten folder
<u>Pels:</u>	
<u>Hårlag:</u>	Det legges stor vekt på korrekt hårlag. Verken for rikelig eller for kort pels. Godt tilliggende 3,5 cm (3-5 cm i forrige utgave av standarden – sjekk) lang pels på rygg og sider. Lengre på halsens, bryst og buk Buk: godt behåret Ører: bølget og med beheng Hale: god fane, pels til halespissen Bakside av forbeina: beheng Baksiden av bakbeina: beheng (bukser) Under haseleddet: betydelig kortere, for mye beheng ikke ønsket Pelsen mellom tærne tykk og kort Hodet: betydelig kortere, men lengre enn hos korthåret vorstehhund. Hårtufser på hodet uønsket Kropp: glatt, fast, rett eller lett bølget, godt tilliggende. Tykk med god underull
<u>Farge:</u>	* Ensfarvet brun * Brun med hvite eller skimlete avtegninger (særlig på bryst og poter) * Mørkskimlet (med større eller mindre mørkebrune felt; brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss) * Lysskimlet (med større eller mindre lysebrune felt, brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss) * Forell-skimlet (mange små brune flekker på hvit bunn, brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss) * Brun og hvit, enten rein brun/hvit eller med ganske små flekker (større brune felt, med sadel eller mantel; brunt hode, evt. med hvit snipp, stjerne eller bliss) * Gulbrun farge kan forekomme i sjeldne tilfelle (merknad: "Occasionally fawn markings may occur as a very old throw-back to the Hounds")
<u>Størrelse og vekt:</u>	
<u>Mankehøgde:</u>	Hannhunder: ideal 63 – 66 (min 60 cm – maks 70 cm) Tisper : ideal 60 – 63 (min 58 cm – maks 66 cm)
	Normalvekt hanhunder ca. 25-30 kg, tisper 22-25 kg

En ung hannhund av god type, godt vinklet, 65 cm og 28 kg

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Feil:

Øyne: lyse rovfugløyne, skråstilte øyne

Ører: ikke tilliggende til kinnene, hårløse ørespisser

Overlinje: hengerygg, karpelend, overbygget

Bryst: tønneformet eller for smal

Hale: ringlet hale, krok hale

Forbein: åpen skuldervinkel, for steil mellomhånd

Bakbein: kuhasa, hjulbeint

Poter: sprikende poter, katte- eller harepoter

Pels: langt skjegg, buskete øyebryn, kruset pels

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

Helhetsinntrykk: Manglende beinstamme og utilstrekkelig muskulatur

Hode: utypisk hodeform

Øyne: innovervridde eller hengende øyelokksrender

OBS! ELIMINATING FAULTS :

- Head : Dogs with heads diverging from breed type.

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Fargevarianter i langhår vorsteh:

Brun og hvit

Brunskimmel

Heilbrun med brystfleck (tysk)

Mørk skimmel/brunskimmel

Lys skimmel

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard

NKK 2001

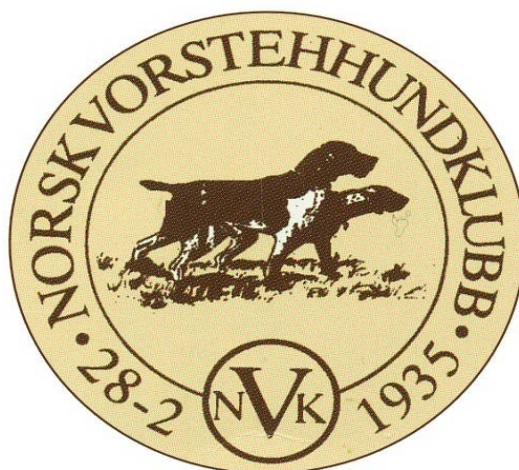

Rasebeskrivelse med kommentarer

VORSTEHUND STRIHÅRET

NORSK VORSTEHUNDKLUBB

EKSTERIØRDOMMERKONFERANSEN 2013

Strihåret Vorstehhund (Deutsch–Drahthaar)

Utover 1800 tallet hadde man i England reinavlet fuglehundraser som ensidig skulle ta stand for fuglevilt, mens andre raser kun skulle apportere det skutte vilt.

Blant tyske jegere utviklet det seg på samme tid et ønske om å avle frem hunder som skulle ta stand, men hovedoppgaven til hunden kom etter skuddet. Her kan nevnes apportere skadet eller dødt vilt, følge varmt eller kaldt blodspor osv.

Den som ble foregangsmann for disse ideene var friherre Sigismund von Zedlis und Neukirch, kjent under pseudonymet Hegewald. Hans kongstanke var å avle fram en strihåret, tysk, allsidig jakthund. Den skulle finne fugl, ta stand, lose etter hare, apportere skadet vilt under alle situasjoner og drive hjortevilt. Han utga mange skrifter der han fortalte om sin idealhund.

Etter hans død i 1903 ble hans skrifter samlet i en bok: "Hegewalds Schriften uber den Gebrauchshund". Her anskueliggjorde han for de tyske jegere sitt ideal: Den strihårede allsidige jakthund under slagordet: "Durch Leistungsfähigkeit zum Typus". (Gjennom ytelsen går veien til typen). Det vil si at først skulle de allsidige jakttegnegenskaper grunnfestes i de nasjonale raser. Eksteriørtypen fikk komme etter hvert. For å oppnå dette ville Hegewald velge ut spesielt gode individer til avl. Derfor begynte han sammen med noen andre ildsjeler å arrangere noen svært krevende jaktprøver. Hundene måtte jakte i åpent terreng og i skog. Drive hjortedyr, drepe og apportere rovvilt.

Hegewalds bruksprøver ble svært vellykkede, men å forbedre bruksegenskapene til hundene gikk langsomt selv om han avlet på de som fikk de beste prøveresultatene. Allerede i 1895 stiftet han puddelpointer klubben. Den gamle, brune puddelen som blant annet var en vannapportør kunne her tilføre pointeren bedre apportegenskaper. Krysningresultatet ga meget gode jakthunder, men hårlaget ble svært problematisk. Det ble sjelden slik som Hegewald ønsket seg, nemlig: tett underull og relativt korte, strie dekkhår. De fleste hunder av krysningene mellom pointer og puddel fikk enten pointerens korte, glatte hårlag eller puddelens ullne hårlag.

Hegewald hadde mange motstandere. De mest nasjonalistiske holdt på den tyske Stichelhaar og ville at man skulle avle på den. Andre igjen holdt med den tyske jegeren Korthals som parret den tyske Stichelhaar med franske Griffons. Disse krysningene forbedret både den eksteriøre og den jaktlige kvaliteten.

Noen oppdrettere som fortsatt trodde på de Hegewaldske ideer, brøt ut av puddelpointer klubben og dannet i 1902 Verein Deutsch Drahthaar. Deres motto var å oppdrette hunder som man selv ville, fortelle åpent hvilke hunder de brukte i sin avl, om de var pointer-puddel, griffon osv. Det var den bruksmessige framgangen som var viktig.

På grunn av at de kunne benytte de beste brukshundene av Stichelhaar, pointer, puddel og griffon, forbedret de sensasjonelt prestasjonene til krysningene på bruksprøvene. Dermed ble den tyske Drahthaar rasen skapt under mottoet: "Først må vi ha jaktlig fullkommenhet, så god og funksjonell bygning og til slutt skjønnhet".

Disse idealistiske tankene fulgte de så slavisk helt til de hadde fått festet de ønskede brukskvaliteter i hunden. Deretter konsentrerte de seg om å gjøre dem mer ensartet som type. For å oppnå en mer homogen type bestemte de i 1910 at det fra nå av ikke var tillatt å krysse inn puddelpointer. Rasen ble nå etterhvert mer ensartet, men det var først i 1928 at rasen Drahthaar ble anerkjent som egen rase og inntatt i den tyske stambok. Strihåret vorstehhund som vi kaller den i Norge har hatt en særdeles god utvikling i Tyskland, og den har blitt en

meget populær jakthund i Norden med blant annet ypperlige resultater på både skog-, lavland- og høgfjellsprøver.

Det er verd å merke seg at når de først hadde oppnådd de ønskede brukskvaliteter og fått et noenlunde homogent eksteriør, skrev de så standarden ut fra den type hund de hadde skapt. Her viser det seg at denne standarden ikke avviker vesentlig fra den korthårede vorstehunds standard, ei heller fra pointeren og de tre setterrasene når det gjelder krav til bygning og lemmeutvikling.

Rasene som har gitt opphav til den strihåren vi har i Norge i dag:

Drahthaar

Stichelhaar

Griffon

Pudelpointer

Strihåret vorstehhund:

FCIs rasenr. 98 av 25.10.2000, norsk oversettelse gjeldende fra 19.09.2001

Opprinnelsesland: Tyskland

Hjemland: Tyskland

Helhetsinntrykk: Edel, med hard og beskyttende pels, oppmerksomt og energisk uttrykk. Kraftige, jordvinnende, flytende og harmoniske bevegelser.

Viktige proporsjoner: Kroppslengde og mankehøgde mest mulig lik. Kroppslengde kan overskride mankehøgde med opp til 3 cm.

NVK-kommentarer: Norske vorstehunder skal arbeide under krevende fysiske forhold og vi er av den oppfatning at rektangulære hunder i forholdet 9/10 i høyde/lengde er mest ønskelig. Kroppsproporsjonene må ellers hverken være for tunge/brede og klumpete eller for finstilte og «myndepreget».

Adferd/temperament: Stabil, behersket, avbalansert, hverken sky eller aggressiv. God jaktlyst.

NVK-kommentar: Det er et rasepreg at hundene er stabile og åpne i gemytt. Vi er derfor opptatt av at dommere markerer godt hunder som trekker seg eller på ande måter viser avvikende gemytt. Disse kan altså ikke få mer enn høyst sufficient (godtagbar) eller normalt 0 premie.

Hode: I forhold til kroppens størrelse og med godt kjønnspreg. Lett divergerende hodelinjer.

<u>Skalle:</u>	Passe bred, flat, bare på sidene lett rundete kinnbensbuer. Tydelige øyebrynsbuer.
<u>Stopp:</u>	Tydelig
<u>Nesebrusk:</u>	Kraftig, pigmentert i henhold til pelsfarge. Store nesebor.
<u>Snuteparti:</u>	Langt, bredt, kraftig og dypt. Lett romernese er ønskelig.
<u>Lepper:</u>	Tykke, tilliggende, ikke overhengende. Godt pigmentert i henhold til pelsfargen.
<u>Kjever/tenner:</u>	Kraftige kjever med et perfekt og regelmessig saksebitt. Store tenner. Komplet tannsett.
<u>Øyne:</u>	Så mørke som mulig, verken for dyptliggende eller utstående, livlig og våkent uttrykk. Godt pigmenterte tilsluttende øyelokksrender.
<u>Ører:</u>	Middels store, høgt og bredt ansatte, ikke vridde.
Hals:	Middels lang, muskuløs og tørr. Lett buet nakke.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett forfra, rette og parallelle, sett fra siden plassert godt under kroppen. Avstanden fra bakken til albuen skal være omtrent lik avstanden fra albuen til manken.
<u>Skulder:</u>	Godt tilbaketilt og skråstilt skulderblad, kraftig muskulatur. God vinkling mellom skulderblad og overarm.
<u>Overarm:</u>	Lengst mulig, muskuløs og tørr.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende, verken inn eller utoverdredt. God vinkling mellom over- og underarm.
<u>Underarm:</u>	Tørr og loddrett, kraftig beinstamme.

<u>Håndrot:</u>	Sterk
<u>Mellomhånd:</u>	Lett skråstilte
<u>Poter:</u>	Ovale med godt sluttede tær. Tilstrekkelig tykke, kraftige, motstandsdyktige og velpigmenterte tredeputer. Parallele, verken inn eller utoverdreide i stående og bevegelse.

Kropp:

<u>Overlinje:</u>	Rett og lett avfallende.
<u>Manke:</u>	Markert
<u>Rygg:</u>	Sterk og muskuløs
<u>Lend:</u>	Kort, bred, muskuløs, bredt bekkenparti.
<u>Kryss:</u>	Lang og bredt, lett fallende og muskuløs.
<u>Bryst:</u>	Bredt og dypt med utpreget forbryst, brystbenet går lengt mulig bakover. Ribbena godt buet.
<u>Underlinje/buk:</u>	Elegant, stram, lett opptrukket.

Hale:

Verken for tykk eller tynn. Bæres i rygglinjens forlengelse, mest mulig horisontal eller svakt svinget oppad, ikke rett oppstående. Hensiktsmessig kupert for jaktbruk*. I land hvor halekupering er forbudt, skal halen være naturlig lang. Den skal nå til hasen og være rett, hvv. bæres lett sabelformet.

Baklemmer:

<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett bakfra rette og parallelle. Godt vinklet i kne- og haseledd.
-------------------------	---

Kraftig beinstamme.

Lår: Langt, bredt og muskuløs, god vinkel mellom bekken og lår.

Kne: Kraftige med god vinkel mellom over- og underlår.

Underlår: Langt, muskuløs og senete.

Haser: Kraftige

Mellomfot: Kort, står loddrett mot bakken.

Poter: Ovale med godt sluttete tær. Tilstrekkelig tykke, kraftige, motstandsdyktige og velpigmenterte tredepoter. Parallele, verken inn- eller utoverdreide i stående og bevegelse.

Bevegelser: Rette og parallelle. Meget jordvinnende, med god forbeinsaksjon og godt fraspark. God reisning.

NVK-kommentarer: Lemmer og bevegelser: Det skal og må legges stor vekt på lemmevinkler og bevegelser hos hundene. Effektive bevegelser med korrekt vinklede lemmer er en forutsetning for at hundene skal kunne arbeide utholdende i krevende oppgaver og ha et langt og skadefritt liv.

Hud: Stram, tilliggende, uten rynkedannelse.

Pels:

Hårlag: Hardt, stritt og tykt. Dekkhårenes lengde ca. 2 til 4 cm lange, tykk, vannavstøtende underull. Kroppskonturene skal ikke skjules av for langt hårlag. Det tette og harde hårlaget skal gi best mulig beskyttelse mot vær og skader. Kort, men tett pels på de nedre deler av bena, på brystets underside og buken. Likeledes kort, tett, men ikke bløt pels på hodet og ører. Markerte øyenbryn, kraftig og stri, men ikke for lang bart understreker det energiske uttrykket.

NB!

Vær oppmerksom på at en del strihår som har for lang og bløt pels, blir trimmet til korrekt lengde før hundene blir utstilt. Dommerne må ha såpass gode kunnskaper om pels at de kan se og føle om en hund er trimmet. En trimmet hund skal ikke ha topp premie.

Farge:

- * Brunskimmel med eller uten flekker
- * Sortskimmel med eller uten flekker
- * Brun med eller uten hvit brystfleck
- * Lys skimmel, med eller uten flekker

Andre farger ikke tillatt

Størrelse:

<u>Mankehøgde:</u>	Hannhunder:	61 – 68 cm
	Tisper :	57 – 64 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Grove feil:

- For kort, smal eller spiss snute
- Svakt bitt
- Sterkt hengende nedre øyelokk
- Svak rygg, karpelend, overbygget
- Sterkt ut- eller innoverdreide albuer
- Kuhaset, hjulbeint eller hasetrang så vel i stående som i bevegelse.
- Passgang
- Stive eller trippende bevegelser
- Tynn pels, manglende underull

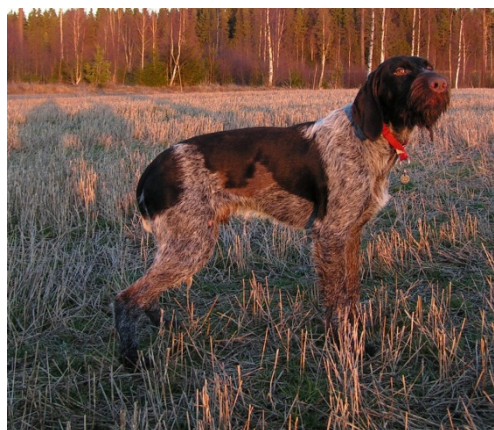
Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Gemyttfeil
- Skuddredd, manglende jaktlyst
- Over- eller underbitt, kryssbitt
- Manglende tenner utover P1
- Entropium, ektropium
- Medfødt haleknekk eller stumphale
- Pigmentfeil
- Forskjellig øyenfarge

En korthåret strihår – rasetypisk, skal ha 0 pr

Pigmentvariant (lys brun flekk) – avlsrådet mener denne hunden er rasetypisk og grei

OBS!

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er halekupering forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard
NKK 2001